

Forfatter: Holberg, Ludvig

Titel: Udrag fra Første Brev til en højvelbaaren Herre. 1728

Citation: Holberg, Ludvig: "Værker i tolv bind 1: Natur- og folkeret", i Holberg, Ludvig: *Værker i tolv bind 1: Natur- og folkeret*, udg. af F. J. BILLESKOV JANSEN ; Volmer Rosenkilde , Rosenkilde og Bagger, 1969-1971, s. 119. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-holberg12-shoot-idm140252801827872.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Værker i tolv bind 1: Natur- og folkeret

Til sidst blev jeg træt af dette slidsomme Arbejde, som havde kastet alt for lidt af sig. Jeg vendte tilbage til min gamle Beskæftigelse, som jeg hele Tiden havde haft i Tankerne men havde maattet skubbe til Side paa Grund af Tidernes Ugunst. Efter den lange Afbrydelse tog jeg fat paa den igen. Jeg opgav det krigeriske Skriverseri og gav mig til at lægge sidste Haand paa et Værk som jeg havde paabegyndt nogle Aar tidligere, en kortfattet Beskrivelse af de statslige og kirkelige Forhold i Danmark og Norge. Men mens jeg svedte over dette Arbejde var der nogle der fik den Idé at man herhjemme, ligesom man har gjort det i andre Lande, skulde opføre Skuespil paa Modersmaalet. De havde ud fra Peder Paars og Skæmtedigtene faaet den Tanke at jeg maatte være i Stand til at skrive ganske vittige Komedier, og de bønfuldt mig om at vende tilbage til den Beskæftigelse som jeg lige havde opgivet. Paa den 120 ene Side stod mine Venner og nogle Mænd af højeste Rang, som blev ved med at insistere paa at jeg skulde paatage mig dette. Det var Mænd hvis Opfordringer jeg ikke kunde sidde overhørig. Paa den anden Side var jeg bange for det Had man udsætter sig for ved at skrive i den satiriske Genre. De Bandstraaler der for nylig var blevet slynget imod mig havde været mere end nok til at overbevise mig om at det er sin Sag at ligge i Krig med hele Menneskeheden. Til sidst lod jeg mig overvinde af mine Venners Bønner; jeg kastede mig ud i den gamle Leg igen, spyttede i Næverne og digtede de Komedier der nu er udkommet i flere Bind, og som Alverden flaar sig igennem. Jeg lagde frem for alt Vægt paa i disse nye Komedier at skildre nye Fejl, som andre Komedieforfattere ikke havde rørt ved, og som var typiske for Folk her til Lands. Jeg var først i Tvivl om jeg vilde publicere dem. Saa læste jeg dem højt for mine Venner; og da jeg forstod at de stadig forlangte det, blev jeg bange for at de skulde udtage Stævning paa mig for at faa dem spillet. Saa overlod jeg Skuespillertruppen de første fem.